

Paradisos destrossats

L'any 2014 l'augment de les visites turístiques a Eivissa va batre tots els rècords –a Eivissa, per desgràcia, batre rècords no és excepció, sinó categoria– i el percentatge va saltar del 2 o el 4 per cent al 13. La dada va activar totes les alarmes en una comunitat tancada que ha anat patint una massificació i un deteriorament irrefrenables. La riuada de turistes, que es concentra, sobretot, en els mesos de juny a setembre, col·lapsa la xarxa viària i les infraestructures públiques. Fins al punt que les depuradores, saturades, deixen de funcionar i llancen a la mar l'aigua residual sense cap tractament. El procés d'edificació a l'illa, que no respecta cap espai natural protegit, no s'ha aturat en les darreres dècades, ni tan sols durant els anys més durs de la crisi econòmica.

La situació, doncs, ha activat totes les alarmes, però, malgrat que ara governa l'illa una coalició d'esquerres, els símptomes encara no semblen prou alarmants al PSOE perquè prengui mesures contundents, que són les úniques que poden frenar la destrucció. La balança entre progrés econòmic i equilibri mediambiental fa temps que es va trencar en una illa que queda del tot malparada si es compara amb Mallorca o Menorca. Aquesta setmana ens hem fet ressò en un extens reportatge que denuncia la situació i que dona veu a aquells que apunten solucions necessàries.

Aquesta és la realitat. La denúncia és constant i reiterada en un espai desbordat, saturat, asfaltat i destruït. Fins i tot els que en trauen més profit –totes les empreses relacionades amb el sector turístic i immobiliari– haurien de ser conscients que, si les xifres de creixement es mantenen uns anys més, al final ells mateixos se'n ressentiran i en patiran les conseqüències, perquè els *consumidors*, que ara no semblen gens inquiets, rebutjaran el *producte*. La degradació perjudicarà tothom.

El cas d'Eivissa és sagnant, però no és l'únic. De punta a punta del territori, de Salses a Guardamar –ai, Guardamar!– els efectes perversos es reproduïen a una altra escala, més matisada, però amb efectes semblants. La sobreexplotació deixa sentir-se en una costa que s'ha convertit en una línia d'asfalt sense quasi interrupcions. Pensar, arbitrar i controlar el turisme, dins coordenades raonables que no necessàriament han de ser maximalistes, és una obligació social que han d'assumir els poders públics. Hi ha, sovint, una certa demagogia que confon el creixement amb el caos, que reivindica una altra manera de viure que no comparteix la majoria de la societat i que no es guanya cap credibilitat, però precisament l'equilibri no hauria d'estar enfrontat al sentit comú.

40

18

24

68

30

La Galeria

- 71** LITERATURA | Entrevista a Valentí Puig
- 72** LITERATURA | Guillem Pufarré
El poder narratiu de la guerra
- 73** MÓN EDITORIAL
- 74** LITERATURA | Lluís Bonada
Vic i el seu Cercle Literari engega el projecte editorial "Terra d'Ateneus", dedicat a l'associacionisme
- 75** LITERATURA | Joan Garí
L'herència del clàssic

- 76** CINEMA | Àlex Gorina
La gran pel·lícula perduda de Nassif
- 77** TELEVISIÓ | Toni de la Torre
Marges
- 78** TEATRE | F. Foguet i Boreu
Guimerà centrifugat
- 79** ART | Ricard Mas Peinado
Documentar per oblidar
- 80** ART | Ricard Silvestre
Frescos i educació artística
- 81** GASTRONOMIA | J. Fàbrega
Quin és el nostre futur alimentari?

Foto de la portada: Jordi Serapio
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.